Akbaba

Kıbrıs meselesi karşısında:
Athenagoras — Aşağı tükürsem sakalım, yukarı tükürsem bıyığım!..

Vakıflar Bankası'nda

Para biriktir

Bu suretle, ömür boyunca gelir ikramiyesini kazanabilir, dosta düşmana muhtaç olmaktan kurtulursun!

Türkiye Vakıflar Bankası T.A.O

SERMAYESİ 50.000.000 TÜRK LİRASI

Perde ve sahne artisti sporcu - gazeteci münevver - sanatkâr

Lâle PURO için ne DİYOR!

"PURO Tuvalet Sabunu, genç ve güzel kalmak isteyen her kadın için en lüzumlu güzellik müstahzarıdır. Çünkü PURO, fevkalâde bir tuvalet sabunu olmakla beraber aynı zamanda bir krem vazifesi de görür.,,

- CİLDİ TEMİZLER, BESLER VE KORUR
- SİVİLCE VE SİYAH BENEKLERİN TEŞEKKÜLÜNE MANİ OLUR.
- SİZİ ÇOK DAHA GENÇ VE GÜZEL GÖSTERİR.

Bu seneki filimleri: **Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün**

4-23

PURO GÜZELLİK METODUNU SİZ DE TATBİK EDİNİZ.

Her sabah ve akşam bol PURO köpüğü ve su ile...

...cıldınızı tahriş etmeden yıkayınız ve nemini alınız.

14 gün zarfında daha güzel olduğunuzu farkedeceksiniz.

BOL KÖPÜKLÜ · NEFİS KOKULU

PURO

100 de 100 saftır.

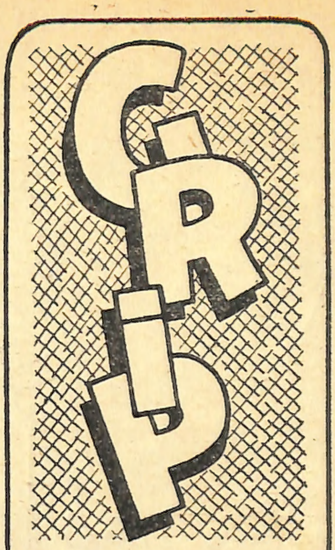

ve NEZLEYE karşı

GRİPİN

Kullanınız

Aldığınız müstahzarın hakiki Grıpın olduğunu anlamak için GRİPİN markasına bilhassa dikkat ediniz

GRİPİN

günde 3 adet alınabilir.

İLLER BANKASI

Sermaye: 300.000.000 T.L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmâr plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLEERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR.

Yazı işlerini idare eden:
Ahmet Koçer
Teknik sekreteri:
Selâmi Münir Yurdatap
Telefon: 21811
Adres: Klodfarer Caddesi
No. 8 - 10, Daire 3
Belediye - İstanbul
Basıldığı yer: **Ekicigil Matbaası**

SAYI : 133 — CİLT : 6 — 30 EYLÜL 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ : YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

KİMLER OTURUYOR?

Taksim'den başlayıp, şöyle Şişliye, Maçkaya doğru, ana caddede yürüyelim: Sağlı sollu, kat kat, boy boy, renk renk, apartımanlar.. Pencereleri, cömertçe harcanan 100.000 lerin, 1.000.000 ların sıfırları gibi dizilmiş... Bunlar, şehrimizi güzelleştiren, İstanbulun bakımsız yüzüne medeniyetin beton maskesini geçiren millî servetlerdir. Allah sahiplerine bağışlasın!

Hepsinin pencereleri çapraz perdelerle tüllenmiş. Kadife kâğıtlı duvarlarda sitil aplikler. Tavanlarda, ışığı kesme billûrlardan süzen avizeler...

— Kirası?..

— Yıllığı peşin, sekiz yüz lira!..

Yâni 12×800=9600 lira!..

İkinci sokağa sapınız: Fiatlarda yüzde yirmi beş bir ucuzlama belirir. Yâni, aylığı 600 lira... Üçüncü sokakta, tekrar bir inişle karşılaşırız ve kira, 600 den 500 liraya doğru düşer!

Beşyüz liraya beş odalı apartıman!

Şimdi geliniz, ne dünya arsasına milyonların temelini atmış mal sahibi gururuna, ne de başını sokacak çatı altından mahrum kiracı hıncına kapılmadan, iyi niyetle, tatlı, sâkin, tarafsız bir hesap yapalım:

Bir insan, aylık gelirinin yüzde kaçını kiraya ayırmalıdır?

Dünya iktisatçıları, bunu, en çok 100 de 25 gösteriyor..

Biz diyelim, yüzde otuz. Malûm ya, biz, bize benzeriz.

Bu memleketin en çok talısisat alan, maaş alan insanları kimlerdir?.. Mebuslar, Vekiller, Generaller, Reisler, Umum Müdürler, Profesörler... değil mi?..

Bir mebus ne alır?.. Yolluklariyle, çocuk zamlariyle beraber ayda 1200 lira. Yüzde otuzu ne eder?.. 360 lira.

Bir Vekil ne alır?.. Mebus tahsisatından başka galiba üç dört yüz lira daha... Ne tutar hepsi?.. 1500, 1600 lira... Yüzdeotuzu?.. 480 lira!..

Bir General?.. Bir Mebustan fazla değil. Bir Temyiz Reisi, bir Divanı Muhasebat Reisi, bir Şûrayı Devlet Reisi?.. Onlar da, 1000 le 1500 arası!..

Profesörlere gelince, galiba onların içinde bini bulan bile parmakla sayılacak kadar azdır:

Haaa, demek ki, ne millî rütbelerin en büyüğü olan Mebusluğa, Vekilliğe yükselen bir vatandaş; ne askerî rütbelerin en yükseği olan Generalliğe ulaşmış bir kumandan; ne resmî rütbelerin en sonuna varmış bir Devlet memuru ve ne de ilmî rütbelerin en şereflisiyle bahtiyar bir Profesör, bu apartımanların, değil birinci caddesindekinin, değil ikinci caddesindekinin, hattâ üçüncü sokağındakinin bile kapısından içeri başını sokamaz.

Vekil değil, Mebus değil, Profesör değil, General değil, peki ama, lûtfen bana söyler misiniz sayın Baylar: Bu memlekette refahı artanlar, yaşama seviyesi yükselenler kimlerdir öyleyse?..

Düğün sabahı, efkârlı damadiyle dertleşen ihtiyar muhacir gibi, insanın boynunu büküp, gözleri yaşara yaşara soracağı geliyor:

— Kim oturuyor bu apartımanlarda be?..

Yusuf Ziya ORTAÇ

Kasap — Ne istiyorsun?..
Müşteri — Kıyma!..

Olaylar Alaylar Kalaylar

KALAY FİYATLARI ARTTI

Kalay fiyatları kiloda 40 kuruş daha artmış. Alâkalı makamlar fiyat artışını önlemek için, gümrükteki kalayların piyasaya sürüleceğini bildiriyorlar.

Kalay ki bizim en yerli ürünümüzdür, onu bile dışardan alıyoruz. Bir futbol maçında, sahaya atılan kalayları düşünün. Mahalle aralarında yedi yaşındakilerden, partililer arasındaki yetmiş yaşındakilere kadar ne yaman kalaycılarımız vardır. Yavrularımız ana diline «anne!» demeden evvel kalayla başlar. Okullarda kalay, alfabeden önce gelir. Hâlâ mı dışardan kalay alacağız? Bizim bir şoförümüz, bile, bütün dünyayı kalaylar, pırıl pırıl yapar.

★

ADALET YILI AÇILDI

Tâ birinci meşrutiyettenberi «Hürriyet, adâlet, müsavat-» diye bağırılır. Hiç kimse, yaşadığı zaman içinde, bu üç nesneden birinin olmadığını söyliyemez. Ancak, geçmişte ne hürriyetin, ne adaletin, ne de müsavatın olmadığını kahramanca söyliyebilirsiniz.

Zamanımızdakinden de yarın bahsedecekler elbet. 1955 Adalet yılını açan sayın Yargıtay Başkanı açış nutkunda, 1953 te mahkemelerde 599,083 iş görülmüşken, bu rakkamın 1953 de bir milyon 11,939 a yükseldiğini, açıklarlar. Yargıtay Başkanımızın bu artış miktarını memnun olmamız için mi, yoksa üzülmemiz için mi söylediklerini anlıyamadık.

Meselâ Sağlık Bakanı, on yıl evvelkine göre bu yıl hastalarımızın sayısı on kat daha artmıştır, dese, «oh oh!..» mu diyelim, «vah vah!..» mı diyelim?

Bu haberin yanında gazetede bir de şu haber vardı: «Tahliye dâvaları pek fazla arttı.»

Allah kimseyi hekime hâkime muhtaç etmesin, diye bir atasözümüz vardır. İşsizlik, herkes için fenadır, bunun istisnası yalnız hekimlerle hâkimlerdir. Biz Yargıtay Başkanımızın «Bu yıl yargıçlarımızın işsizlikten canları sıkıldı», diye müjde vereceği açış nutkunu özlüyoruz.

★

MANEVÎ KALKINMA

Bir yıl evvel İstanbula, kocası ile birlikte bir Amerikalı kadın gelmiş, iki hafta kalıp dönmüş. Şimdi bu Amerikalı kadını Cumhurbaşkanımıza Amerikadan yolladığı bir mektupta şöyle diyor:

«Memleketinizde dolarlarımızı karaborsadan bozdurmuştuk. Bu gayri ahlâkî hareketimizden dolayı özür dilerim. Kanunsuz olarak fazladan edindiğimiz yüz doları size gönderiyorum.»

Bundan sonra da Amerikalı bayan, mensup olduğu «manevî Silâhlanma Birliği» hakkında mektubunda uzun açıklamalar yapıyor. Şimdi bizim gazetelerimiz bu Amerikalı kadını bu faziletli hareketinden ötürü göklere çıkarıyorlar.

Benim de aklıma elimde olmadan bazı sorular geldi. Belki de bana ne kötü kalpli adam diyeceksiniz, deyin zarar yok... Ben aklıma gelenleri yazıyorum:

Bu Amerikalı kadın, kanunsuz diye itiraf ettiği yüz doları iade için acaba niçin bir sene beklemiş?

Karaborsadan dolar bozdurmak suç ise, kanunsuz ise bu suçu işleyen cezasını görmediği halde, neden tebrik ediliyor? Özür dilemek, af talebinde bulunmak, cezasız kalmıya sebep midir?

Bu bayan'dan şimdi bütün gazeteler, ajanslar bahsediyorlar. Başka suretle, 100 dolar ödeyerek, isminden ve faziletinden bahsettirebilir mi idi?

Türkiyede dolarlarını Cumhurbaşkanına bozdurtamadığına göre, acaba 100 dolarlık çeki neden Cumhurbaşkanına gönderiyor?

Benim de aklıma neler geliyor? Sahiden kötü kalpliyim galiba...

★

UĞURSUZ GÜN

Dolmuşta iki adam konuşuyorlardı:

— Bugün sol tarafımdan mı kalktım nedir? İşlerim hep ters gidiyor.

— Ne oldu?

— Vapuru kaçırdım, treni kaçırdım, tayyareyi kaçırdım, yüzbin liralık bir iş vardı onu kaçırdım. Güzel bir kadınla buluşacaktık, onu kaçırdım.

Adam kaçırdıklarını daha sayacaktı. Öbürü sordu:

— Bütün bunların hepsini bir günde mi kaçırdın?

— Öyle ya, Kadıköyden 9 vapurunu kaçırdım. Vapura yetişemediğim için, Sirkecideki trene zamanında yetişemedim. Trene binmeyince uçağa binemedim. Uçakla Ankaraya gidemeyince yüzbin liralık arttırmaya giremedim. Ondan sonra...

Arkadaşı:

— Anlaşıldı, dedi, sen bugün sahiden kaçırmışsın!..

Haçan çufe sırtimda, ceçeytum Pabâliten. Pağirdim: Galayciiii!... Pir te pağayim efentim, pençerten işmar eter piri pağa.

— Uu Ilyaz galayçu, tetu pağa, cel!..

Cittim. Tetu pağa:

— Haftada pir galay edeceysun, ne isteysun, ne verecûz?

Tetum oğa:

— Aç çozini, şimtiki zamanta, tençere tibin gara, haçan senunki penten gara... Galaylar ta pahali...

Tetu pağa, ver eluni... Pileyrum, haçan versem elumi, alamazdim golimi. Açtum cozimi, tetum oğa «pışt!..», haçan verur miyum elumi? Ciruştuk pazarlığa... Uç aşşağa, peş yugari, al aşağa tut yugari, tetu:

— Ilyaz galaçi, verecuym sağa helâlinden on gayme!

Tetum:

— Ver!..

Tetu pağa:

— Yağma mi var? Hani punin vercisi?

Efentuma teyyim, vercisi algisi, yol parasi, yemek, çay, gayfe teruken yirmibeş guriş galdi elde. Haçan galayina miii, nişaturuna mi? Pu sebepten, galaylar oldi hafif... Pazusi çins, galay tutmay... Paşlatum galaylamağa...

Söyliyen: Kalay mucidi **ILYAZ KALAYCI**

BİR ÇÖP KAMYONU EVE GİRDİ. (Gazetelerden)

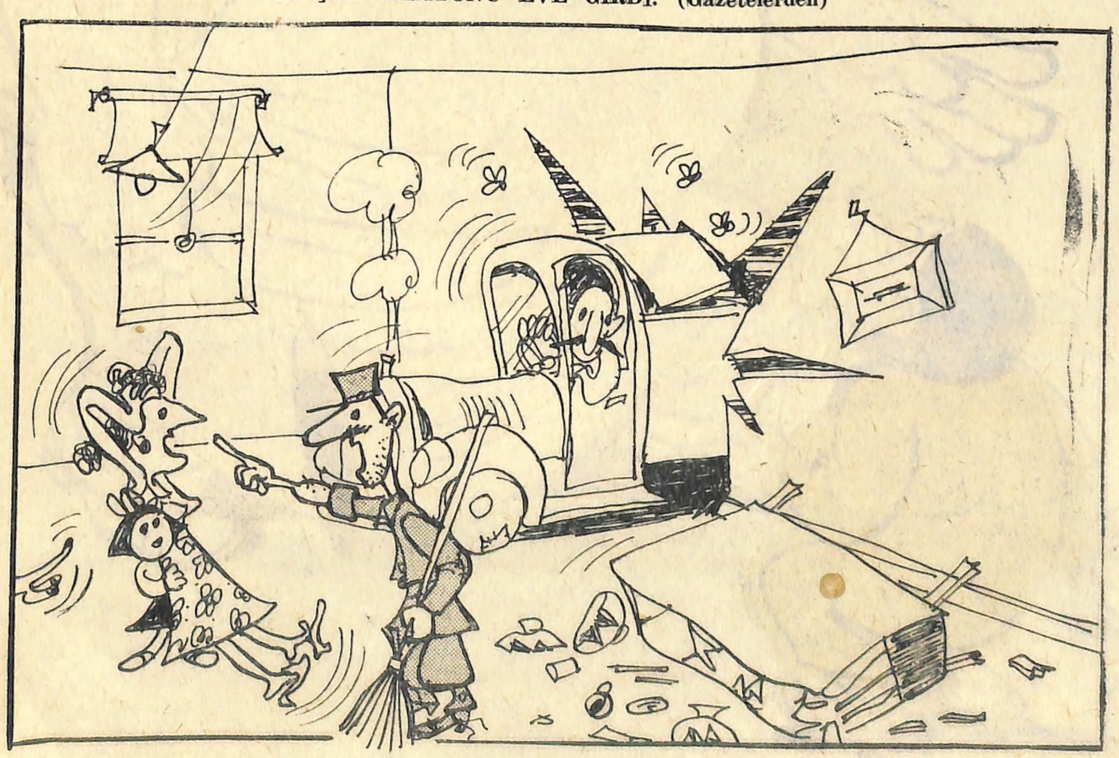

ÇÖPÇÜ — Bak gayri, artık eve çöpçü uğramıyor deme!.. Görüyonmu? Çöpünüzü odanızdan almağa geldik!..

(Nehar)

Ankara, Ankara Güzel Ankara

BİR EVRAKZEDENİN HÂTIRA DEFTERİNDEN

24 Ağustos 1954:

Vatandaş, bütün kanunları, tüzükleri bilmekle ödevlidir. Orman kanunundan kabotaj kanununa kadar bileceksin. Suç işledin mi, ben bu kanunu bilmiyorum, demek para etmez. Memleketimizde atletizmde sonuncu, kanun sayısında birincidir.

Vatandaşın dilekçelerine on beş günde mi, bir ayda mı cevap verilmesi için de bir kanun maddesi varmış. Benim üst üste birer ay ara ile verdiğim sekiz dilekçeye bir senedir cevap alamadım. Demek ki maddeler, suçlar, cezalar yalnız bizim için Ankaraya gidip, arayıp sormaktan başka çıkar yol yok.

1 Eylûl 1954

Bir sofra konuşmasında Celâl Sâhir, Atatürk'e uzun, ama pek uzun bir şiirini okur. Yalnızlığını anlatan şiirin her kıt'asının sonunda:

«Yollar boş ruhum gibi»
«Her taraf tenha neden?»
«Meydanlar bom boş bugün»

gibi mısralar varmış.

Boşluk, yalnızlık, kimsesizlik içinde biten uzun şiirin sonunda Atatürk:

— Bu şiiri Celâl Sâhir'in ne zaman yazdığını ben biliyorum, demiş.

Herkes merakta. Acaba ne zaman yazmış?

Atatürk:

— Celâl Sâhir, bu şiiri mutlaka nüfus sayımı günü yazdı, demiş.

Bugün Ankaraya geldim. Gardan çıkar çıkmaz, Ankarada nüfus sayımı var zannettim. Yollar, caddeler, sokaklar, parklar, alanlar boş, bomboş...

2 Eylûl 1954

Tanıdıklardan da tanımadıklardan da kimseleri bulamadım.

Özen Pastahanesinin garsonuna:

— Ne oldu bu başkentimize? Kimseler görünmüyor, dedim.

Garson:

— Taşındı, dedi.

Şaşkınlığımı görünce:

— Başkentin acemisisiniz galiba? dedi.

İlkin, Başkentin acemisi olmak da kanuna göre bir suçtur belki diye korktum. Garson:

— Yazın şehirlerde yazlığa, taşrada yaylâya, Ankarada da İstanbula giderler, dedi.

3 Eylûl 1954

Bugün, bir yıl önce verdiğim dilekçelerin başlarına geleni öğrenmek için Devlet Bakanlığına gittim. Kapıdan girerken kimseyi göremedim. Alt katta da kimseler yoktu. İkinci katta odalar kilitli idi. Üçüncü kattaki odalar bomboştu. Sabahtan öğleye kadar masallardaki kırk bir odalı sarayları gezer gibi, kırk birinci odadaki güzeli bulmak için gezdim, dolaştım. Sonunda odalardan birinden birisi esneye gerine çıktı, tuvalete girdi. Kapıda bekledim. Tuvaletten çıkıp da beni karşısında görünce, korkudan bir kere:

— Hıh!.. dedi. Sonra damağını çekti:

— İn misin, cin misin? diye sordu.

— Ne inim, ne cinim.. Ben de senin gibi bir Âdemoğluyum, dedim.

— Ben Âdemoğlu değilim, İn'im, dedi.

Sonra da:

— Burada ne işin var? diye sordu.

— Bakanı görecektim, dedim.

— Yarın gel, bugün burada İn'lerle Cin'lerin top oyunu var, dedi.

— Gel, meyhaneye gidip biraz içelim...
— Vazgeç; bir şişe alıp burada içelim; nasıl olsa radyo var!..

(Mim Uykusuz)

4 Eylûl 1954

Bugün yine gittim. Bu sefer top oynıyan inleri cinleri, cirit atan şeytanları bile göremedim. Saatlerce dolaştım. Nihayet bir canlıya rastladım. Bu sefer ben ona sordum:

— İn misin, cin misin?

Meğer odacı imiş.

— Bakan Bey yok mu?
— İstanbula gitti. Floryada.
— Müsteşar Bey?
— Suadiyede.
— Muavin Bey?
— İncelemede.
— Şef nerde?
— İzinli.
— Umum Müdür?
— Seyahatte...
— Üçüncü Şube?
— Hava değişimine gitti.
— İkinci kısım müdürü?
— Raporlu.
— Kalemi mahsus müdürü?
— Hasta.
— Sen neye burdasın? diye sordum.
— Ben de sılada idim, bugün geldim, dedi.

5 Eylûl 1954

Kayseri Milletvekili bir arkadaşım var. Bâri onu göreyim, dedim. Köşkünün bahçıvanı:

— Seçim bölgesine İstanbula gitti, dedi.

Tokat Milletvekili ile Erzincan Milletvekili iki arkadaşım daha vardı. Onları aradım. Onlar da seçim bölgeleri olan İstanbula gitmişler.

6 Eylûl 1954

Şimdi anladım ki, Türkiyenin Başkenti kışın Ankara, yazın İstanbuldur.

Eylûlün ilk haftasında teker teker gelmiye başladılar. Teşrifat kurallarına uygun olarak, evvelâ bârem derecesinin altındakiler teşrif etmiye başladılar. Zaten demokrasi de alttan yukarıya doğru değil mi?

10 Ekim 1954

Henüz Bakan gelmedi. Ben de de para suyunu çekti. Bugün İstanbula gidiyorum. Bakanı Floryada bulabilirsem ne alâ... İstanbula gider gitmez ilk işim, mayo, havluyu alıp plâjlarda Bakanı aramak olsun. Dilekçenin numarasını da, mayonun kemerine yazarım.

— Tabelâyı okumadın mı ulan?..

(Semih Balcıoğlu)

MİLLÎ OYUNLAR FESTİVALİ

Açık Hava Tiyatrosunda yapılan Millî Oyunlar gösterileri, gerçekten değerli bir sanat hareketi idi. Bu gösterilerden başka, ayrıca yapılan Millî Oyunlar Festivalinden hemen hiç kimsenin haberi olmamıştır. Biz bu festivalı ve alınan neticeleri bildiriyoruz:

Tahtakale ekibi tarafından zar ve barbut oyunu, seyirciler tarafından ilgi ile seyredilmiştir. Her sallayışta düşeş oturtan, bu ekipten Hepyek Necmi, karşısındaki oyunların:

— Salla zarını!..

— Kesik...

— Şano pano yüz!

Gibi itirazlarına rağmen, bıçak oyunlarile 500 lira kazanmıştır.

Şişli ekibinin poker ve bezik oyunları da çok alkış toplamıştır. Bu ekipten Lokum Süheyla, son partide 2000 lira kaldırarak birinci mükâfatı kazanmıştır.

Aksarayda Recep Efendi'nin kahvesinde Emekliler ekibi de, millî oyunlarımızdan tavlada büyük başarı kazanmışlardır. Belediye tükürük müfettişliğinden emekli Ziya Efendi, son hasmında iki mars bir oyunla kepaze ederek bir lokum kazanmıştır.

Üç kâğıt oyununu Galata ekibinden Yandım Sefer, altmış altı oyununu Yenişehirli ekibinden Sarı Kâzım kazanmışlardır.

Şimdi Millî oyuncularımız (futbolcular dahil değil) Milletlerarası halk oyunları festivaline katılmak üzere hazırlığa başlamışlardır.

Akbabada Bu Hafta

SPOR

17 Ekimde Yugoslavya'nın Sarajevo şehrinde yapılacak Türk - Yugoslav Millî futbol karşılaşması için davet edilen 23 futbolcudan hiç biri bugüne kadar, bütün şiddetli arama - taramalara rağmen bulunamamıştır. Millî takım antrenörü Gündüz Kılıç'ın gazetelere «kayıplar aranıyor» diye verdiği ilânlardan henüz hiç bir haber çıkmamıştır.

SANAT

Tiyatro ve sinema sezonuna girişimizin ilk havadisi, Cahide Sonku'nun milyoner tütün tüccarı İhsan Doruk'tan ayrılması oldu. Cahide Sonku'nun, Heyecan Başaran'ın evlenmesinden sonra, ümitleri kırılanları teselli için, kocasından ayrılmağa karar verdiği anlaşılmıştır. Bu senenin ilk san'at hareketi bu ayrılık hâdisesidir.

EKONOMİ

Doratia adında bir kadın on sekiz yaşındaki kızı Sultaniça'yı saati 150 liradan kiraya veriyormuş. Paranın gözü kör olsun!.. Gazetelerde adresler çıkıyor nasıl olsa. Kıy yüz elliye, Sultanahmet meydanında bisiklet kiralar gibi Sultaniça'yı kirala. Bir de şu işi tanzim etseler, meselâ taksite bağlasalar, yahut bir saat değil, dakika hesabı ile olsa dar gelirlilerin de gönlü hoş olurdu.

Dikkat buyurulursa, aşk ekonomimizde satıcı saklanmaz ilân edilir de alıcı söylenmez nedense... Biz asıl, taksi saati açtırır gibi, güzelim Sultaniçacığı saati yüz elli liradan kiralayan Hacı ağaları, Hacı beyleri merak ediyoruz. Kim bilir:

— Bi sehet, bi çeryek oldu, yüz seksen vireceğim! diye nasıl çekişe çekişe pazarlık ederler?

BİLİM

Penisilini bulan Mr. Fleming:

— Yirmi beş yıl önce mikropların pek azını biliyorduk. Elli yıl sonra, tanımadığımız mikrop kalmıyacak demiş.

Büyük bilgin, har nerdeyse, mikrop kalmayınca biz ne ile uğraşacağız gibilerden üzülüyor. Sağlık veririz, İstanbula gelsinler. Kurbağalı Dere'nin bir avuç suyunda olan mikrop, daha yüz bin Mister Fleming'e yüz bin sene yeter de artar bile!..

MİLLETLERARASI

Dün bakkaldan peynir aldırdım. Peynir kutusunun üstündekileri size okuyorum:

«İsviçre tipi, California ekstra, Formage gros de gruyére, yağlı Kars gravyer peyniri, süt tozu fabrikası. Bursa.»

Yalnız peynirlerde değil, sabunundan incirine kadar bütün yerli standart mallarımızın ambalâjları coğrafya kitabına benziyor. Etiket değil, dünya haritası...

SEPET ÇANTALAR MODA...

— Anne ben kokteyl partiye gidiyorum!..

(Nehar)

RÜYA TABİRLERİ

★ İyi kalpli bir adam rüyasında Hüseyin Cahidi görüp korkusundan uyansa, sağ tarafında yatıyorsa soluna, solunda yatıyorsa sağına dönüp, gördüğü rüyanın üzerine üç defa tuh, tu, tu, diye tükürse, gördüğü rüyanın uğursuzluğu kalmaz.

★ Rüyada tatlı söz işitmek, fiyatların artmıyacağına dair resmî yemin billâhtan sonra, fiyatların ateş pahasına çıktıktan başka, aranılan şeyin de bulunamıyacağına delâlet eder.

★ Bir adam rüyasında, konuşmağa muktedir olmayan bir hayvandan söz sadır olduğunu duyarsa, bu rüyanın aynen çıkacağı ve o rüyayı görenin bir nutuk dinliyeceği tecrübe ile sabittir.

★ Rüyada deve güreşi görmek, C.H.P. ile D.P. nin kalem tartışması yapacağına alâmettir.

★ Rüyada insanın miskin illetine tutulması, daha uyanmasından çok büyük mevkiler işgal edeceğine işarettir.

★ Rüyada, cennete gidip cennet meyvalarından yemek, o adamın dünya yüzünde Ticaret odasının resmî indeksine göre, sürüm sürüm sürüneceğine alâmettir.

★ Bir kişi rüyasında hiç bir şey görmese, gözlerinin bozulduğuna alâmettir. Gözlük takması tavsiye olunur.

★ Biri rüyasında alacaklısını görse, görmemezlikten gelmelidir. Arada mesafe varsa, karşı kaldırıma geçmelidir.

★ Rüyada ilk çağlara ait bir kadın görmek, eğer incir yaprağı kullanmışsa, on para etmez.

★ Rüyada hayvanattan biri bir söz söylerse, her ne demişse derhal olacak demektir.

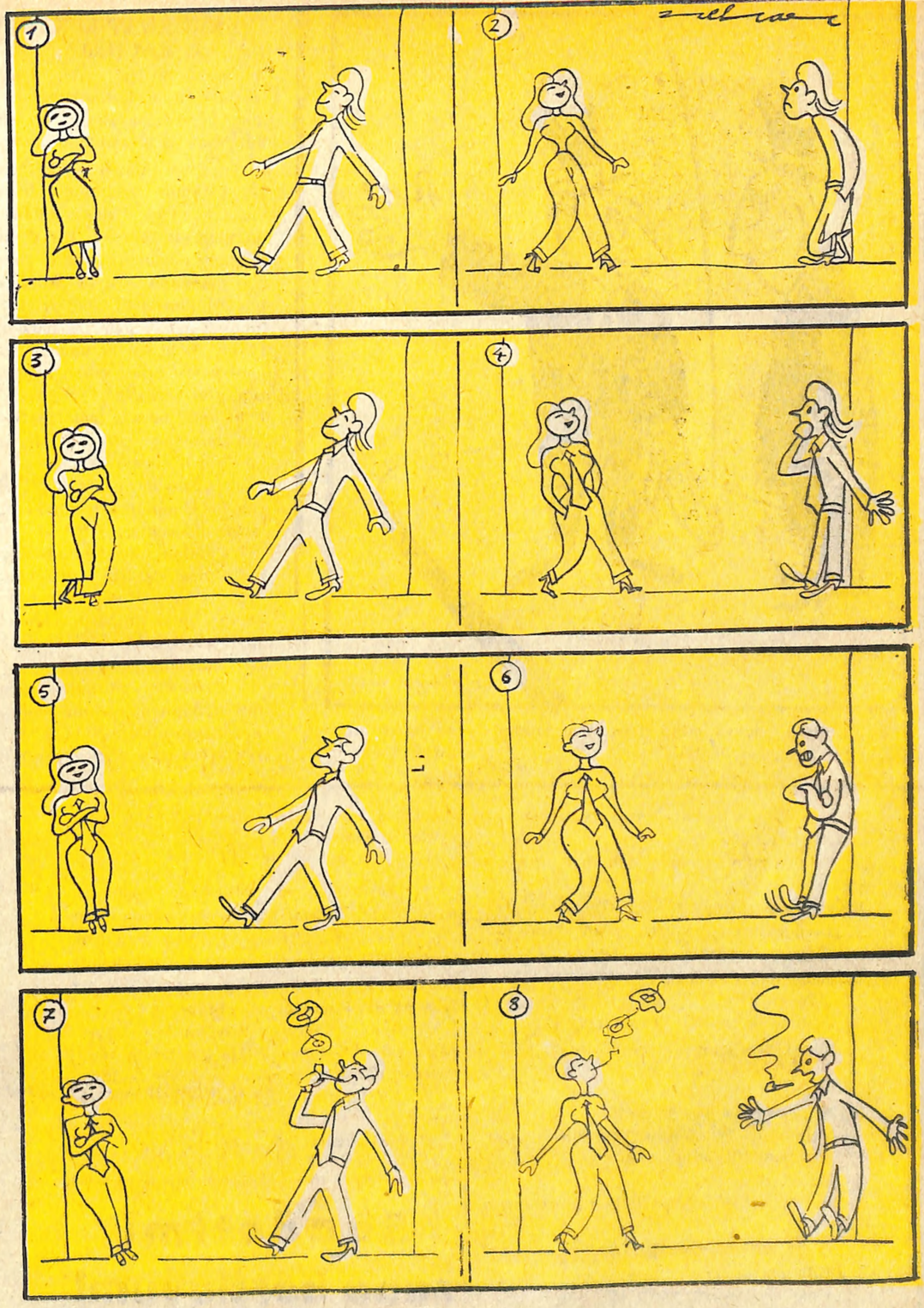

Rekabet!.. (Nehar)

Kartvizitler

Bir arkadaşım, zengin kartvizit koleksiyonunu gösterdi. Bu kolleksiyonda gördüğüm enteresan kartvizitleri yüksek zevkinize arzediyorum.

Talip Yolver
D. P. Üyesi
Ev: 49
Tel: 0513
Elektrik: 83019
Havagazı: 3001
Terkos: 73333
Yaka No: 44
Ayakkabı: 43

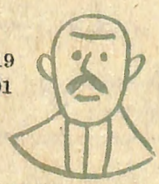

İHSAN PAZILI
Horoz döğüşleri yan hakemi

Sudî Kişizâde
Sâbık, Halkıdikya büyük elçisinin amcazadesi Tosun Beyin müstakbel damadı
Adres: Kaympederin evi

Ahmet Ulussever
Milletvekili adayı
Tel: .....

Bay İbrahim Koşar
Temiz Çay Evi garsonlarından
Adres: Ulukışla otel kâtibinden arayın.

Hakkı Arlı
Şair, muharrir, besteci, münekkit, ressam,
İLK OKUL öğretmen namzedi

CÛDİ SİRET SONYAZAR
Muharrir
Henüz basılmamış «Ömrümün Varı» romanı ve «Aşka Akrostiş» şiir kitabının müellifi

Aylâ Ece
nam-ı diger
Fatma Dilli
«Öldür Beni» filminin baş figüranı
Adres: Artistler kahvesinden sorun.

Ali Yanıkses
Memleketimizin medarı iftiharı, biricik mâruf ses san'atkârı Mehcure Yanıkses'in iki haftadanberi eşi
Taksim, Talimhane Fil Apt. 13/1
Tel: Çalışmıyor

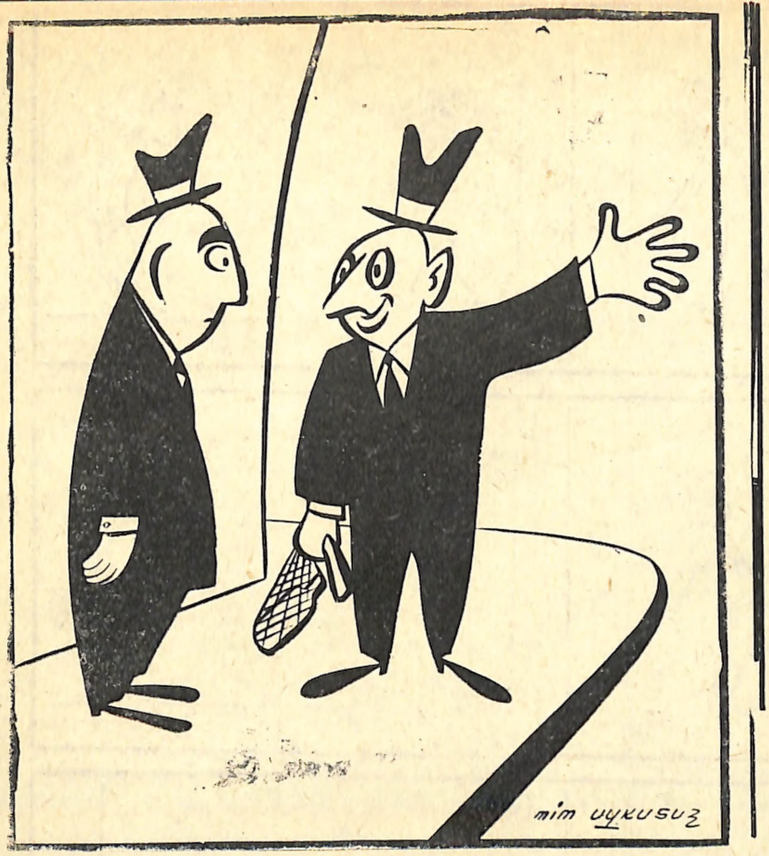

— Şöyle, pazara çıkıp, fiyatların bugün de ne kadar arttığına bir bakayım dedim! (Mim Uykusuz)

DEMOKRATİK KADIN KAÇIRMA

Artık bu işin ayıbı falan kalmadı. Cumhurbaşkanları bile kadın kaçırıyorlar. Endonezya Cumhur Başkanı evli olduğu halde, bir kadını hem de dağa kaldırmış. Bir Cumhur Başkanının bir kadını kaçırması, dağa kaldırması da meraklı bir şey. Bir Cumhur Başkanı düşünün, vuruyor mavzerini omuzuna, atlıyor atına, kovboy filmlerindeki hafiyeler gibi, kadının evi önünde bir ıslık öttürüyor. Bohçası kolunun altında, gece yarısı dışarı çıkan kadını attığı gibi terkisine, yallah dağa... Peki ama, bu zat memleketi dağdan mı idare edecek? Meclisten bir kanun çıktı farzedin:

— Haydi biriniz dağa götürün de Cumhur Başkanına imzalatın! diyecekler.

Cumhur Başkanının dağdan indirilmesi de her halde oldukça hoş bir manzaradır. Etrafını kuşatan jandarmaların komutanı şöyle söyliyecek:

Ekselâns Soekarno

Endonezya Cumhur Başkanı lûtfen dağdan inmeniz hakkındaki dileklerimizin kabulü ile, gerek kıymetli şahsınız, gerek dağa kaldırdığınız güzele saadetler temennisinde bulunduğumuzu arzeder, kanun namına teslim olmanızı bildiririz.»

Bu işin bir de demokratik tarafı var. İşi bir de o yönden düşünmeli. Demek ki, Endonezyada bir Cumhur Başkanı bile bir kadını dağa kaldırmak durumuna düşebiliyor. Yoksa sarayına kapatır, kimsenin ruhu bile duymazdı.

YAZISIZ!

(Niyazi Yoltaş)

Saadetimi sana borçluyum!

HİKÂYE

— Azizim, bir kadınla tanıştım, sorma...

— Çok mu güzel?..

— Ne diyorsun birader... İşte bak, resmi de var.

— Sahiden güzelmiş!.. Kaçırma bari.

— Kaçırır mıyım yahu!.. Sen bendeki göze baksana.

— Sana karşı alâka gösteriyor mu?

— Oldukça...

— Kadının kalbini fethetmiye bak!..

— Bütün hünerimi göstereceğim.

⁂

— Ne haber, ne var ne yok?..

— Vallahi iyilik... Geçen gün sana anlatmıştım ya, hani bir kadın var, diye...

— Eeee?..

— Sevda bacayı sardı. Deli gibi seviyorum.

— O da seni seviyor mu?..

— Bilmem.

— Kendini sevdirmiye çalış!

— Nasıl sevdireyim?

— Bilirsin, tecrübem çoktur. Hediye al. Kadınlar çiçeği sever, bilhassa karanfil!... Sonra efendim, pahalı hediyeler de al... İkide bir de çok zekî olduğunu söyle.

— Dediklerini yapacağım.

⁂

— Ah... Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.

— Ne oldu?.

— Azizim, sen kadın ruhundan anlıyorsun. Senin reçeteyi yaptım. Kadın bana yüz vermiye başladı. Söyle Allahaşkına, başka ne yapayım?

— Sinemaya götür. Ama sakın ciddî bir film olmasın... Ya çok acıklı, ya sulu komedi, ya da müzikal film olsun. Sinemadan çıktın mı, mutlaka bir pastahaneye uğra. Vanilyalı dondurma ısmarla. Mutlaka vanilyalı olsun. Sonra ikram etmek için, daima cebinde sokola draje bulundur, unutma!

— Sen ne dersen yapacağım. Bu kadın için deli oluyorum.

⁂

— Dün sinemaya götürdüm. Sinemada şokola draje verdim, bayıldı. Sinemadan sonra bir pastacıya gittik, vanilyalı dondurma ısmarladım. Çok zevk sahibi bir erkeksiniz, dedi. Bu hafta bir yere gezmiye gideceğiz, söyle Allahaşkına nereye götüreyim?

— Bana kalırsa Büyükadaya götür. Eşekle tur yaparsınız. Plâja gidersiniz. Sonra dansedersiniz. Ama yalnız valslere kaldır.

— Ah yarabbi-.. Şu kadını bir elde edebilsem!...

— Dediklerimi yap, edersin.

— Vallahi, sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum.

— Estağfurullah... Ben sana tecrübelerimi söylüyorum, o kadar.

⁂

— Nasıl, geçen hafta gezmiye gittiniz mi?

— Gittik... Aman ne eğlendik. Fakat kadından iş çıkaramıyorum.

— Neye?

— Evli imiş! Yalnız kuru kuruya gezip tozuyoruz.

— Kocasını mı seviyor?.

— Yok canım, eşşek gibi bir kocası varmış. Dangalağın birisi, diyor. Hiç kadın ruhundan anlamaz, kaba saba, yarmanın biri diyor.

— Vah zavallı kadın. Neye boşanmıyormuş?

— Sana güvenebilsem, bugün boşanırım, diyor. Ah nasıl yapayım, bilmem ki...

— Arkasını bırakma.

⁂

— Ne oldu? İşleri ilerlettiniz mi?

— Sorma... Daha bir kere öpemedim bile. Çok çekingen. Ama beni sevdiğini anlıyorum.

— Hediye almakta devam et. Meselâ güzel losyonlar al. Bilhassa «Skandal» al... Sonra meselâ, ne bileyim ben, bir kumaş al. Kadınların çoğu maviyi sever, havai mavi bir kumaş.

— Ya kocası çıkarsa?

— Nerden çakacak? Baksana kadın aptalın biri demiş... İstersen kumaşı ben seçeyim...

— Peki... Hemen alayım!..

⁂

— Durum ne merkezde?

— Çok iyi gidiyor. Losyonu görünce, bu benim kokum, dedi. Kumaşın rengine bayıldı. Ama birader, hâlâ mektep çocukları gibiyiz.. Söyle, bu kadını nasıl elde edeyim?

— Yahya Kemal'den şiirler oku... Kocandan ayrıl, evlenelim de...

⁂

— Çoktanberi görünmedin, nerelerde idin?

— Gelemedim. İşler aldı yürüdü. Kadın kocasından boşandı.

— Evleniyor musunuz?

— Tabiî...

— Aman vakit kaybetme. Ne olur, ne olmaz...

⁂

— Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Dün evlendik. Saadetimi sana borçluyum. Senin sayende evlendim.

— Asıl ben sana teşekkür ederim kardeşim. Ben de saadetimi sana borçluyum. Çünkü, ben de senin sayende karıdan ayrıldım.

— . . . .!!!

ATEŞ SİN

Türkiyede Atom çalışmaları

Yazan : **Erdal İNÖNÜ**

★

Yeter ölçüde yüksek fizik bilgisi olmıyanların bu yazıyı okumamaları menfaatleri icabıdır.

Toplu iğne bile yapamıyoruz; kibrit yaptığımız halde; onu bile dışardan getiriyoruz, diye hiç hayıflanmayın. Erdal İnönü tarafından yazılan aşağıdaki kıymetli yazıdan, Türkiyedeki atom çalışmalarını öğrenecek, sevincinizden, kahkahadan kırılacaksınız.

MEMLEKETİMİZDE, atom fiziği üzerinde çalışmalar, atom enerjisinden istifade için araştırmalar çok şükür, biraz geç te olsa başlamıştır. Bizde atom araştırmaları şu bölgelerde yapılmaktadır. İstanbulda Tahtakale ve Atpazarı, Ankarada Samanpazarı.. Bilhassa Tahtakalede atom endüstrisi şimdiden gelişmiştir. Atom tıraş bıçakları, atom saç boyası imali bir hayli ilerlemiştir.

Zamanımızda atom fiziğinin en aktüel problemini, güneş doğunca gündüz, batınca da gece olduğunun isbatı teşkil etmektedir.

Elâzığ'da kurulacak Doğu Üniversitesinde hem bu mesele, hem de güneşin doğudan doğup batıdan battığının fizikman sebepleri araştırılacak, bundan başka kuzey yarı küresinde insanlar ayakta durduğuna göre, güney yarı küresinde baş aşağı durdukları halde neden sapır sapır dünyadan dökülmedikleri incelenecektir.

Ezeldenberi bilinen bu hakikatlerin hiç bir Parti tartışmasına yer vermiyecek şekilde bir kere daha anlaşılması için, atom çalışmalarına başlamamız gerekiyordu.

Atom demek, radyoaktif çekirdeklerden çıkan yüksek enerji demektir. Şimdi biraz düşünelim. Atom yapmak için, demek ki, radyo lâzım, aktif lâzım, çekirdek lâzım, bir de yüksek enerji lâzım. Memleketimizde ruhsatnamesiz ne kadar çok radyo olduğu, Posta idaresi tarafından bilinmektedir. Aktife gelince, bizdekilerin çoğu, bir kaç pasif müstesna, hepsi aktiftir. İş kala kala çekirdeğe mi kalıyor? Yurdumuz o bakımdan da bereketlidir. Atom yapmak için, kabak çekirdeği uygun değilse de, incir çekirdeği çok elverişlidir. Memleketimizde yarıya kadar demokrasi tartışmaları ile dolu ne kadar çok incir çekirdeği olduğunu herkes bilir. Yüksek enerjiye gelince, memleketimizde hiç bir zaman enerjinin bile alçağına yar verilmemiştir. İstanbul Belediyesi de dahil, hepsi yüksek enerjidir.

Anlaşılıyor ki, atom yapmak için, bizde ham, hem de adamakıllı ham madde bol bol vardır. İş, bu incir çekirdeklerinin bombardıman edilmesidir. Bu incir çekirdeği bombardımanı, muhalefetle iktidar arasında her zaman olağan iştir.

Şimdi (izotop) adı verilen sun'î radyo aktif incir çekirdekleri imali için, 800,000 volt gerilimli Cockraft-Walton âleti Fen Fakültesine getirilmiş, depoya atılarak örümcek ağı imaline hız verilmiştir. Bundan başka 50 milyon elektron-voltluk bir siklotron, sinkrotron, Van de Graaf makinesi, bir de tıraş makinesi getirilecek olursa, elde edilecek kozmik ışınlarla, atom marka kozmatik yapmak, muhatefet yapmaktan daha kolay bir hale gelecektir.

Şimdi yapılacak iş, bütün vatandaşların gözlerini dört açarak ve sıkı emniyet tedbirleri alarak, atom makinelerini nasıl paslandırdığımıza ve küflendirdiğimize dair sırların yabancılara kaptırılmamasıdır.

ŞEHİR HATLARI VAPURLARINA ZAM YAPILDIKTAN SONRA...
— Müsaadenizle.., Ben Kadıköyüne geçiyorum!.. (Nehar)

Eleştirmeci — Bay Remzi, nedense eserinizde biraz Fransız etkisi görülüyor-.. (Suat Yalaz)

MESLEK VE İHTİRAS

Perihan, Neclâya harıl harıl yeni flörtünü anlatıyordu:

— Ne dedi biliyor musun? Bana sen bir hazinesin dedi...

— Ya... Ne iş yapıyor, veznedar mı?

★

EV KADININA ÖĞÜTLER

★ **Hatırınızda olsun, sokağa az çıkarsanız, iskarpininiz çabuk eskimez.**

★ **Robunuza yağ dökülmüş ve leke yi çıkaramıyorsanız, leken'in belli olmaması için yapılacak iş, robunuzu olduğu gibi yağın içine sokup çıkarmaktır.**

★ **Evlenmek istediğiniz erkeğe karşı, salak numarası yapın. Çünkü erkekler evlenmek için, kadının aptalını ararlar.**

★ **Kadının gözü içerde, erkeğin gözü dışarda olmalı ki, ailenin göremediği boş saha kalmasın.**

★ **Meşhur olmuş kadınlara dikkat edin, çoğunun kadına benzer yeri olmadığını göreceksiniz.**

TEHLİKE

Yapı ve Kredi Bankasının resim müsabakasında birinciliği kazanan Aliye Berger'in tablosu önünde konuşuyorlardı. Bedri Rahmi:

— Böyle giderse, Aliye Berger yakında Picasso kesilecek.. dedi. Eren Eyüboğlu:

— Vah, vah, diye cevap verdi, bâri şimdiden tedavi ettirseler...

— Seni dün Atpazarında gördüm.. Ne arıyordun?..
— Haberin yok mu? Pastırmacılığa başladım!.. (Orhan)

UĞUR

Yapı ve Kredi Bankası'nın büyük duvar resmi müsabakasında birinciliği kazanan Bayan Aliye Berger'in evinde toplanmışlar, zamaneden şikâyet ediyorlardı. Aliye Berger'in kardeşi, yâni ağabeyi Halikarnas Balıkçısı lâkabiyle maruf Cevat Şakir:

— Aman yahu, dedi, yirminci asrın o kadar aleyhinde bulunmayın... İlk yarısında iki defa sulh oldu. İkincisine başlarken de bizim Aliye 5000 lira kazandı!..

*

ODUN

Dedikodu lâzım ya... Yapıyorlardı işte.

— Suna'yı gördün mü? Odun gibi bir adam yakalamış...

— Bıraksın o da, ne diye kahrını çekiyor?

— Deli... Nasıl bırakır? Her gün yontuyor!..

İstanbulda!

Kayseride!

— Yazık, şu Ada çamları bir türlü kurtlardan kurtarılamıyor...

— Nasıl kurtarılsın?.. Herkes kurtlarını burada döküyor!..

Bilgi

Hukuk bilginiz var

Bir kadın gebe iken veya yolda gebe kalsa, hakkında yapılacak huk

Cevap :

Çocuk doğduğu zam portsuz harice çıkmakta yataklık yapmaktan tec

Kültür generaliniz v

İki arkadaş yolda g bir silindir altında ezil alıp, evine götürdüler. ğından kapı açılmadı. P ne yaptılar?

Cevap :

Kapının altındaki a

Zabıta vak'aları ne

Cevap :

Zabıta azaldığı zam

B u

Bu sene Orta Okul annesinin evlendiği tari annesi evlendiği zaman vardı. Aylâ'nın annesi şi lüyor. Düğünlerinde bul nın annesi, babası evlen

Aşağıda bizim verd ları cevaplandırınız:

1 — Aylâ'nın annesi ka

2 — Aylâ'nın annesi ile dardır?

3 — Aylâ kaç yaşında

4 — Aylâ'nın annesinin

CEVAPLAR

1 — Çömlek hesabına da evlenmiş olmas

2 — Evlendikleri zama vardı. Evleneli 16 karı-koca arasında

3 — Aylâ'nın annesi 9 bunun 10 eksiği o henüz doğmamıştı

4 — Bu sorunun cevabı

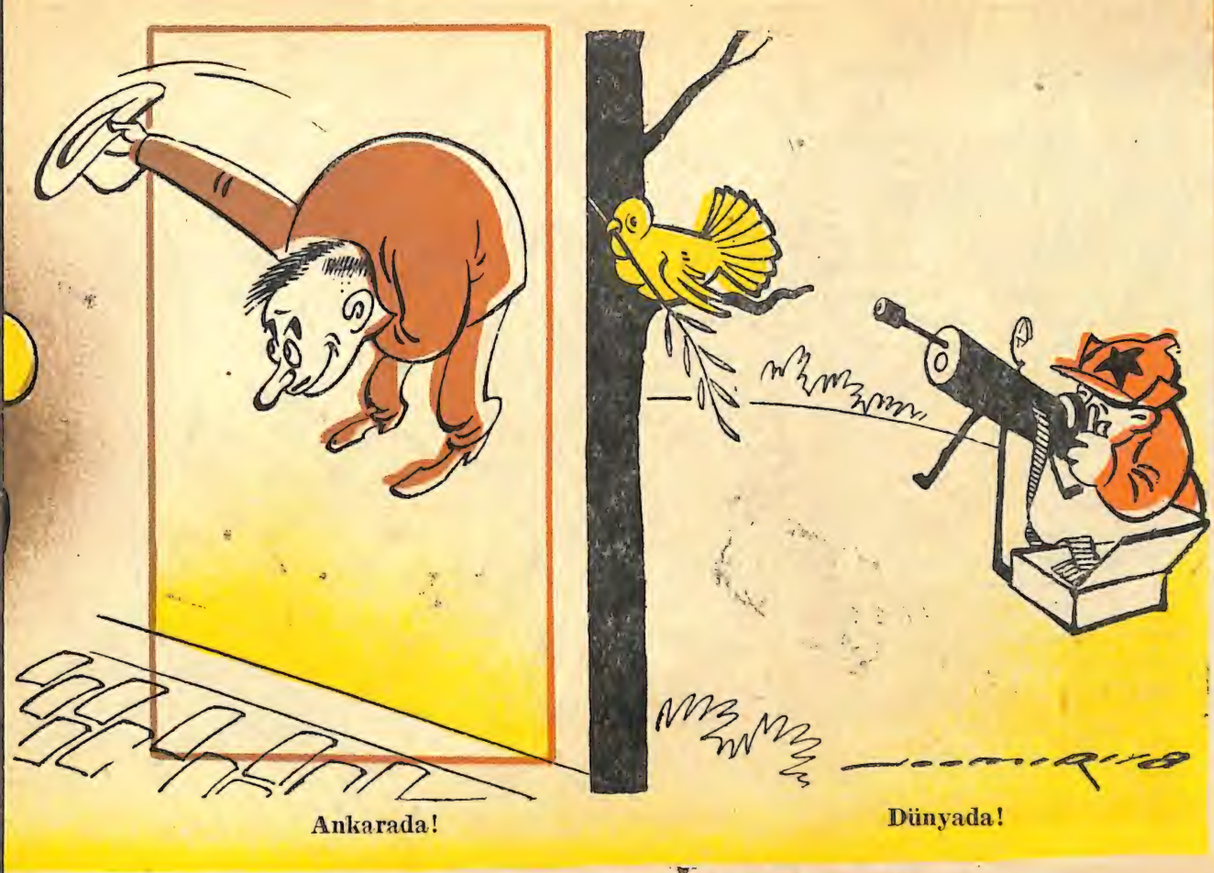

AKIL

Şehir Tiyatrosu edebî heyetine valinin bir emriyle getirilivcren Akıl hastahanesi başhekimi Fahri Celâl, heyete bir piyes teklif eden kadının kocasına döndü:

— Size üzülecek bir haber, dedi, karınız tamamiyle aklını kaybetmiş...

Adamcağız boynunu büktü:

— Şaşmam efendim, diye cevap verdi, zaten otuz senedir her sabah bana akıl veriyordu. Demek kendisine bir şey kalmamış...

*

GEÇ KALMA

Karısı plâja gidiyordu. Evet, hâlâ plâjda... Kocası sordu:

— Ne zaman döneceksin?

— Canım istediği zaman...

Adam boş bulundu:

— Peki, ama sakın daha geç kalayım deme...

— Leylâ'ya bak... Vücudunu ne güzel yakmış...

— Tabiî... Biz de onun gibi yazlığa gitmeyip bir şişe tendürdiyot sürsek böyle olurduk!

i yoklayın

aport alıp memleket dışına çıksa
ancı memlekette doğan çocuk
işlem nedir?

on sekiz yaşından büyükse pasa-
ezalandırılır. Annesi de suçluya
edilir.

mı?
rken, bir tanıdıklarının on tonluk
i gördüler. Ezilen adamı hemen
yı çaldılar, evde kimse olmadı-
ereler de kapalı idi. Ezilen adamı

ktan içeriye sürdüler.

★

nan azalır?

m a c a

ilk sınıfına giden Aylâ'nın yaşı,
ki yaşının on eksiğidir. Aylâ'nın
ocası ile aralarında 14 yaş fark
yirmi beş yaşında olduğunu söy-
nların söylediklerine göre, Aylâ-
16 sene olmuştur.
niz cevapları okumadan, şu soru-

aşında evlenmiştir?
bası arasındaki yaş farkı ne ka-

fus kâğıdında yaşı ne kadardır?

Aylâ'nın annesinin dokuz yaşın-
zım gelirdi.
karı-koca arasında 14 yaş fark
ne olduğuna göre, iki sene evvel
ş farkı kalmamıştır.
nda evlendiğine, Aylâ'nın yaşı da
una göre, orta okula giden Aylâ,

ermek nezakette sığmaz, ayıptır.

ÇİNLİ HİKÂYE AKLI

HAYATIMI bir Çin hikmeti mahvetti. Gerçi bütün kabahati atasözlerine bulmam ya... İstanbul'da yaşamağa mecbur olmakla ömrü mahvolmak arasında sadece hafif bir derece farkı vardır. Çünkü her gün, her şey size yeni bir işkence olur. Meğer ki gözlerinizi gerçeklere yummuş olasınız...

Ben de, rahat edebilmek için, o Çin hikmetini kendime düstur edinmeğe karar vermiştim: hani üç maymun heykeli vardır: biri gözlerini yummuş, öbürü kulaklarını tıkamış, üçüncüsü de ağzını sımsıkı kapamıştır. Görmemezlikten geleceksin, işitmemiş olacaksın, sır vermiyeceksin...

O maymunları gördüğüm sırada, gençliğimin en azılı yılları, inadına üstüme vazife olmıyan meselelerde cıyak cıyak fikir beyan eder, gözleri başkalarının kusurlarına dört açılmış, kulakları kirişte bir münasebetsiz adamdım. Baktım, sağdan soldan boyuna tekme yiye yiye maçtan dönen hakeme benziyeceğim. Bu böyle olmaz, diye kendime bir hayat düsturu seçmeğe karar verdim. İşte o maymun heykelleri o esnada gözüme ilişti. Kestirdim attım: Bundan böyle çenemi tutacağım, göz yumacağım, sağır olacağım ve kısa zamanda da yükseleceğim tabii... İlk işim, çalıştığım müessesenin vezne defterinde yapılan tahrifleri görmezlikten gelmek oldu. Bir şube müdürlüğü umarken kapı dışarı edilişimi bir türlü anlıyamadım. Çünkü sırada basit bir müfettiştim ben. Şube müdürlüğü için sıra bekliyordum. Anlıyamadım gitti, neden bana yol verdiklerini... Kendimi avutmak için sevgilimin oturduğu apartımana gittim. Eh, kirasını ben verdiğime göre, bir anahtar taşımak hakkımdı tabii. Bunda da büyüklerimin izinden gitmekten başka bir şey yapmıyordum ki... Lâkin içeri girip de sevgilimin yatak odasından zebellâ gibi bir herifin çıktığını görünce aklım başıma geldi. Hemen yine gözlerimi kapadım. Sakin sakin bekledim adam defolsun diye. Çok bekletmedi meİ'un beni. Birdenbire beynime balyoz gibi bir yumruk indi. Gözlerimi hastahanede açtım.

Anladım ki her şeye göz yummak olmuyor. Bari dilimi tutayım dedim. O sırada seçimler tazelendi. Mahalle, beni, muhtar sıfatiyle merkeze aday göstermiş, merkez de bunu uygun bulmuştu. Lâkin sıra nutuk çekmeğe gelince, derhal Çinli maymunlarını hatırladım. Bir pot kırmak ihtimali karşısında, dilimi tutmakla isabet edeceğimi anladım. Aman ne isabet etmişim. Parti lehinde konuşmadı diye sütsüzün biri gammazlamış. Neticede listeden çıkarıldım. Ümitlerim bu suretle boşa gitti... Bu meseleyi görüşmek üzere ziyaretine gittiğim bir büyüğümüz, bana nasılsa randevu vermek lûtfunda bulunmuştu.

— Buyrun, dedi, sizi dinliyorum. Galiba seçim listesinden neye çıkarıldığınızı soracaksınız. Genel kuruldan şekvacı imişsiniz. Öyle değil mi?

«Değil» diyemezdim ki...

— Partiya bağlılığınızdan eminiz. Lâkin disiplin bozacak en küçük hareketlere tahammül edemeyiz. İşlerimizin düzgün gitmesi için buna mecburuz. Siz de bize yardımcı olmalısınız. Gördüğünüz başka yolsuzluklar nelerdir?

«Şunlar, şunlar ve şunlardır» nasıl derim!..

— Demek bize iç nizamı korumak hususunda da yardım etmek istemiyorsunuz. Şu dakikadan itibaren partimizle ilişiğiniz kesilmiştir. Bundan sonra belki dilinizi tutmayı öğrenirsiniz...

Sanki ağzımı açmışım gibi... Hulâsa, bu dilini tutmak tedbiri de başıma böyle işler açtı. Ama en fıraklısı, kulak tıkamak oldu.

Bir gün Cemal Reşit Rey'in verdiği bir orkestra konserine gitmiştim. Yanımda iki astragan kürklü hanım, öyle devlet sırlarından avaz avaz bahsediyorlardı ki, korkudan tüylerim diken diken oldu. Konserden de bir şey anlamıyordum. O tehlikeli lâkırdıları dinlememek için gayri ihtiyarî kulaklarımı tıkadım. O esnada gözümde şimşekler çaktı. Meğer bir fotoğraçı, halkın resmini çekiyormuş. Ertesi günkü gazetelerde ne göreyim? Benim resmim. Ellerimle kulaklarımı tıkamışım... Altında «Konserin ne kadar başarısız olduğuna güzel bir misal: kulaklarını tıkayan bir dinleyici!» Arkasından, nerden öğrenmişlerse adresimi öğrenmişler, Cemal Reşit hayranlarından hakaret dolu mektuplar, tehditler, kıyamet gibi yağmağa başladı ve nihayet olan oldu. Bir gecenin geç saatinde yolumu kesen sanat âşıkları beni bir temiz ıslattılar...

Yine o yüzden, seçim sıralarında başıma gelen bir hâdise, hepsine tüy dikti. Galiba İsmet Paşa, cümleleri koyu öksürüklerle keserek, ağır ağır konuşuyordu. Ben de dinliyordum. Demokrat bir şoför de inadına klâkson çalıyordu. Sinirlerim yorgun olduğu için, o cırlak sese karşı kulaklarımı tıkadım. Daha doğrusu tıkamama vakit kalmadan:

— Vay, değişmez genel ebedi başkana hakaret ha? Alın aşağı! feryatlariyle bir C.H.P. kalabalığının üzerime çullandığını hatırlıyorum; hepsi o kadar. İşte o gün bu gündür, atasözlerinden sıdkım sıyrıldı. Çinli aklı, ne olacak. Gerçi yine yükselmiş değilim, ama içim rahat hiç olmazsa...

HİKÂYECİ

YAZISIZ!.. (Orhan)

— Bir kadın göbeği!.. (Tonguç)

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

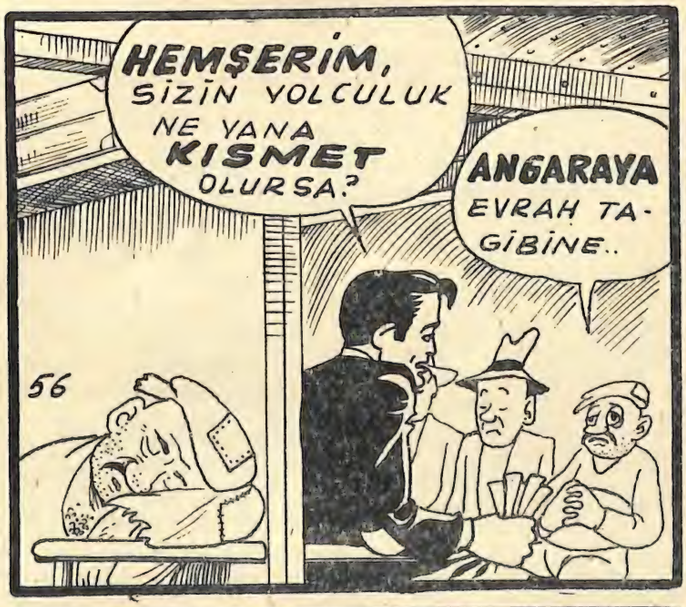

(Devamı var)

Kimine Talih, Kimine Kör Salih!

BÜTÜN iş ve işçi bulma bürolarına baş vurmuştu. Hangi gazetede memur, işçi aramıyor, diye bir ilân görse hemen koşardı.

— Adresinizi bırakın, biz size haber veririz, diye, masa takvimine bir kere adres yazıldı mı, artık ümit yok, demekti.

Her akşam eve dönünce karısının ilk sözü:

— İş buldun mu? diye sormaktı.

Yolda düşürülmüş para bulmak, iş bulmaktan daha kolaydı bu zamanda. Karısı:

— Senin gibi pısırık, mıymıntı, sünepe herif, hayatımda görmedim! Ön sözü ile ağır bombardımanlarına başlardı.

Onu susturmak için atmak zorunda kalırdı:

— Bir arkadaş va'detti, yarın gel muhakkak yaparız, dedi.

— Ne yapacakmış?

— İş canım!..

Karısı onu zorla yalancı yapmıştı.

— Nasıl bir iş?

— Çok iyi bir iş, çok güzel, mükemmel bir iş!

— Anladık, ne işi?

— Şey... Ayak işi, ama oturduğun yerde.

— Oturduğun yerde ayak işi olur mu?

— Olur ya... Ayak makinesi ile dikiş dikeceğim.

— Ne verecekler?

— Üç yüz...

Saatlerce karşılıklı sorular ve palavralar sürerdi.

Ertesi akşam:

— İşe başladın mı? diye sorardı karısı.

— Gittim... Aksilik... Karısı ölmüş, gelmedi. Çarşambaya gelecekmiş.

Çarşambalar, perşembeler, yalanlar dolanlar bitip tükenmezdi. Sonunda bir akşam kadın sözlü notasını verdi:

— Seni miskin seni!.. Sen tembelliğe alışmışsın. Yarından tezi yok, iş bulmadan bu kapıdan bir adım atamazsın.

O gün de dört beş yere adres bıraktı. Akşam eve dönünce, kapı açılmadı.

— Karıcığım, müjde!.. İş buldum, girdim, çalışıyorum, dedikten sonra kapı açıldı. Karısına sevinç içinde, yeni işini öyle balladıra ballandıra anlattık ki, kendisi de sahiden bir işte çalıştığına inanmıştı. Karısı:

— Aman erken yat, sabahleyin işine geç kalma! dedi. Sabahleyin erkenden de kocasını uğurladı. Adam sokaklarda, parklarda sürttü. İş bulmak ümidi olan her yere baş vurdu. Akşam eve dönünce, çalışan her erkek gibi karısına kafa tuttu, bağırdı, çağırdı.

Yirmi beş gün bu ümitli hayat devam etti. Maaş alma zamanı yaklaştıkça, zavallı adam. Çarpıntılar geçiriyordu. Üç yüz lira alacağım, demişti. Karısı her gece bu üç yüz liranın nasıl harcanacağını hesaplamıştı. Karısına:

— Sen çocukları da al, annenin evine git. Ayın birinde maaşı alınca gelirsin! dedi.

Kadın gık demeden çocukları alıp gitti. Adam kararını vermişti, çalacaktı. Geceleyin gireceği apartımanı da gözüne kestirdi. Ayın son gecesi... Geceleyin soyacağı apartımanın önünde dolaşmıya başladı. Gireceği ikinci katın elektriği söndü. Az sonra o katta oturanlar göründüler. Şansı yaver gitmişti. Hiç korkusuz eve girebilirdi. Apartımanın arkasına dolandı. Kimseler yoktu. Alçak bahçe duvarından atladı. Pencere demirine tutunup, su borusuna tırmandı. Balkona çıkmak hiç zor olmamıştı. Ne talih!.. Balkon kapısı da açıktı. İçeri girince büsbütün cesaretlendi. Elektrik düğmesini çevirdi. Hırsızlığın bu kadar kolay olacağını hiç de ummamıştı. Etrafı şöyle bir gözden geçirdi. Burda da çalınmıyacak bir tek eşya yoktu. Büfede altın zarflar içinde kıymetli fincanlar vardı. Portmantoda asılı elbiseye elini attı. Ceket cebindeki şişkin cüzdanı açınca gözleri döndü, deste ile yüzlükler, ellilikler... Yatak odasındaki çekmecenin gözünü çekti. Darphaneden yeni çıkmış gibi gıcır gıcır, paket paket liralar. Başını nereye çevirse para. Cüzdandaki paraların içinden yalnız üç yüz lira aldı.

Yazıhaneyi geçti. Bir kâğıda şunları yazdı:

«Sayın Bay,

Evinize hırsızlık için girdim. İhtiyacım olan üç yüz lirayı aldım. Param olduğu zaman geri vereceğime inanın. Saygılarımla.»

Kâğıdı masanın üzerine bıraktı. Geldiği yoldan rahatça evden çıktı. Bir ay daha karısının dilinden kurtulmuştu. Aylardanberi ilk defa rahat uyuyacaktı. Evinin önüne geldi, pencereden aydınlık görünüyordu. Demek karısı gelmişti. Üç yüz lirayı önüne atacak, biraz da ileri geri bağırıp erkeklik yapacaktı.

Anahtarı cebinden çıkardı, kapıyı açtı. İki tabanca namlusu birden göğsüne dayandı:

— Eller yukarı!

Tabancalı adamlardan biri:

— Ulan sen ne sıkılmaz herifsin? dedi, insan günün birinde hırsız girerse mahcup olmıyayım diy evinde bir kaç parça eşya bulundurur. İki saattir arıyoruz, götürecek bir şey bulamadık.

Sonra üstünü aradılar, üç tane yepyeni yüzlükleri alıp gittiler.

Adam güneş çıkıncaya kadar, karısına uyduracağı yalanları düşündü. Erkenden kapı çalındı. Her halde karısı olacaktı. Titriye titriye kapıyı açtı. Karşısında iki polisle, elleri kelepçeli gece kendisinden üç yüz lirayı alan hırsızları gördü. Sevinçten gözleri parladı. Demek hırsızlar yakalanmıştı.

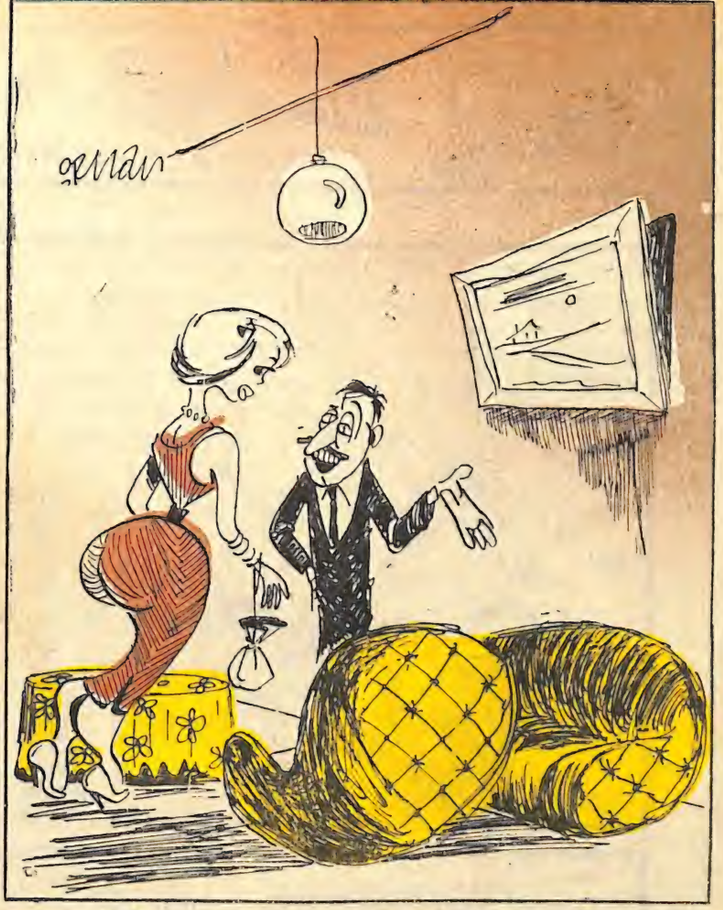

— Şöyle kanepeye buyurun bayan, iki karpuz bir koltuğa sığmaz!.. (Orhan)

— Sokakları temiz olmayan bölgelerin mülkî âmirlerinden para cezası alınacakmış...
— Zannetmem... Buna memur maaşı dayanmaz. (Nehar)

Hoş geldin!

Eski kurttuk, olduk kuzu,
Sıkışınca paçamız,
Kalmamıştı bizde mevzu,
Hoş geldin Vali paşamız.

★

Sözlerin bir parmak baldı,
Gözlerimiz yolda kaldı,
Ahaliyi bir merak aldı,
«İşte ahali paşamız!»

★

Esnaf titrer geldiğinde,
Ne Hintte var, ne de Çinde,
Yoktur valiler içinde,
Senden cevvali paşamız.

★

Yine geldin diye herkes
Koyverdi rahat bir nefes,
Bizim olsun, sen ceza kes.
Varsa vebâli paşamız.

★

Yandık bittik susuzluktan,
Kaşınmaktan, uyuzluktan...
Ümit kestik ucuzluktan,
Sorma ahvali paşamız.

★

Biz bakınca vâlimize,
Renk gelir cemâlimize.
Aldırma istikbâlimize,
Ol daha âli paşamız.

FALAN - FİLÂN

Yazısız!..

(Suat Yalaz)

Polisin biri, elindeki yep yeni üç tane yüzer liralığı gösterdi:

— Bu paralar sizin mi?

Adamın içi cız etti. Kendisi de başkasının canını yakıp bu paraları çalmıştı. Hiç olmazsa bu iki zavallıyı kurtarmak için:

— Hayır, benim değil, diyecekti. Fakat daha evvel polis:

— Bu iki sabıkalı dün gece evinize girdiklerini, sizden bu üç yüz lirayı zorla aldıklarını itiraf ettiler, dedi.

Demek bu üç yüz lira kendisine kısmet olmuştu. Karısının talihi vardı.

— Evet, benim-.. dedi.

Bu sefer polis:

— Siz nerden aldınız? diye sordu.

Adamın rengi sarardı. Acaba, kendisinin de çaldığını anlamışlar mı idi?

— Niçin soruyorsunuz? dedi.

Polis:

— Paralar sahte de onun için!.. dedi.

Adam olduğu yerde sendeledi. Polis:

— Bizimle karakola kadar gelin! dedi.

A. N.

Kocaman Laflar

*** Memeli hayvanlar, et yiyenler, ot yiyenler, bir de eskiden «Zülmaaşeyn» dedikleri hem ot, hem et yiyen olmak üzere üçe ayrılır. Memleketec demokrasi geldikten sonra bir de dördüncü çeşidi çıktı: Bazan Halkçı, bazan Demokrat olanlar.**

*** Ağaç yaşken, insan dalkavukken eğilir.**

*** Yamyamla medeni insan arasında büyük fark vardır. Biri insan, biri hayvan eti yer.**

*** İnsanın çektiği dili belâsıdır. İnsanların çektiği dilsizliklerinin belâsıdır.**

DELİL

— Şehir Tiyatroları edebî heyetine giren meçhul tiyatro yazarlarımızdan, fakat meşhur akıl hekimi Fahri Celâl'e bir kadın geldi:

— Aman efendim, sizden bir ricam var... dedi.

— Piyes mi getirdiniz?

— Hayır, muayene edesiniz diye kocamı getirdim..

— Oh, çok şükür... Nesi var?

— Galiba aklını kaçırdı...

— Halinde bir anormallik mi var?

— Evet. Hep benden şikâyet ediyor, hareketlerimde bir anormallik olduğunu söylüyor!

Teslim!

Seyr-ü sefer!

Hayal!

(İsmet)

ÂMİRLER - MEMURLAR

Yazan:
PİTİGRİLLİ

★

Çeviren:
Adnan TAHİR

★

İSPANYA ile Birleşik Devletler arasında harp patladığı zaman, Garçia ile irtibat temini bir nevi mecburiyet halini almıştı. Garçia âsillerin reisiydi. Kuba adasının dağlık mıntıkalarında bulunuyordu. Fakat hangi dağın hangi mağarasında yaşadığı kesin olarak bilinmediği için ne mektup göndermek mümkündü ne de telgraf çekmek.

Başkan Mackinley vakit kaybetmeden bu Garçia ile işbirliği yapmak istiyordu. Bunu kafasına koymuştu. Her türlü çareye başvuracaktı. Fakat nasıl-..

Adamlarından biri ortaya bir fikir attı:

— Başkanım.. Buralarda adına Rowan dedikleri bir adam vardır. Onu bulabilirsek o da bize Garçia'yı bulabilir...

— Rowan bulunsun, diye Başkan emir verdi.

Rowan'ı bulup getirdiler. Garçia.ya ulaştıracak mektubu aldı. Çantasına koydu. Yola çıktı.

Bindiği tekne, dört gün sonra onu Kuba sahillerine bırakıyordu. Karşısına bir orman çıkmıştı. Ormanı geçti. Üç hafta sonra, bu düşman memleketin öbür sahiline vardı. Mektubu Garçia'ya teslim etti. Hepsi bu kadar.

Başkan, kendisine mektubu verirken: «Bu, Garçia'ya ulaştırılacak» demişti. Fakat Rowan: «Bu Garçia kimdir?... Nerededir?...» diye sormamıştı.

İşte hâtırası bronza dökülerek ebedileştirilecek ve büstü bütün mekteplerin holüne dikilecek bir adam.

⁂

Bir fıkra vardır. Belki bilirsiniz. Geniş kadrolu ve mühim bir müessesenin (resmî de olabilir hususî de) memurlarından biri bir gün müdürün huzuruna çıkar:

— Efendim... Siz mesai arkadaşlarımdan birini bir derece terfi ettirdiniz... Yaş ve kıdem bakımından aramızda hiç fark yok. Tahsildarlerimiz de ayni... O benden daha yakışıklı da değil... Böyle olduğu halde beni hâlâ terfi ettirmiyorsunuz..

Müdür dalgın bir ifadeyle mırıldanır:

— Sokakta gürültüler var... Duyuyor musunuz?.. Nedir acaba?...

— Gidip bakayım efendim, diye memur can sıkıntısı ile cevap verir.

Biraz sonra da döner:

— Bir arabaymış efendim..

— Yükü neymiş?... diye müdür sorar.

— Gidip bakayım efendim.

Biraz sonra döner:

— Arabanın yükü bir sürü çuval efendim...

— Çuvallarda ne varmış?...

— Gidip bakayım efendim...

Biraz sonra döner:

— Çuvallarda çimento varmış efendim...

— Nereye gidiyormuş bu araba?...

— Gidip sorayım efendim...

Biraz sonra dönüp cevap verir:

— X ve Y İnşaat Şirketinin merkez şantiyesine gidiyormuş efendim...

— Çok güzel, diye müdür tasdik eder. Şimdi bana, terfi eden arkadaşımızı çağırır mısınız lûtfen?... Hani şu haksız yere terfi eden arkadaşımızı!

Beriki gelir, müdür mırıldanır:

— Sokakta bir takım gürültüler oluyor... Nedir acaba?...

— Gidip bakayım efendim...

Döndüğü zaman şöyle cevap verir:

— Kırk çuval Portland çimentosu ile yüklü bir araba... Çimentoların menşei New Orleans... X ve Y İnşaat Şirketinin merkez şantiyesine gidiyormuş. Beynelmilel Nakliyata ait dört beygirli bir araba çuvalları istasyondan almış. Çuvallardan biri yarı yolda patladığı için şimdi onun yerini değiştirmeğe çalışıyorlar.

— Gördünüz mü?... diye müdür halinden şikâyet eden memura döner. Arkadaşınızı terfi ettirdiğim halde size niye dokunmadığımın sebebini anlamışsınızdır her halde?..

⁂

Bu iki misalden bir takım neticeler çıkarmak için mütalâa yürütmeğe hiç de lüzum yok. Dünyayı dolduran hususî müesseselerle resmî dairelerdeki bütün memurları kendime düşman etmek niyetinde değilim. Bunlar muayyen bir tahsil devresinden sonra bir masanın başına kurularak hiçbir iş yapmadan devlet baba hesabına geçinip gitmeyi meşru bir hak saymakla zaten gayri meşru bir iş yapmış olmuyorlar mı?... Sabahtan akşama kadar sigara tüttürmek, kahve içmek, vergi yolu ile kendilerini besleyen halkı hırpalamak, sadist bir zevk uğruna en basit muameleleri bile karmakarışık etmek, baştan savmak istedikleri bir müracaatçıyı masadan masaya dolaştırmak, masadan masaya dolaşarak, bugün git yarın gel teranesiyle hedefinden iyice uzaklaşan evrakı nihayet arşivin küflü derinliklerine gömmek ay sonunda alacakları paraya karşılık gördükleri iş ise hiç zahmet buyurmasınlar... Millet bu parayı onlara haram edecektir.

Klemonsa'nun meşhur tekerlemesi ne kadar güzel: «Vekâlet geç gelenlerle erken gidenlerin karşılaştığı yerdir» demiş. Vekilliği boyunca da öyle garip vak'alara şahit olmuş ki boyunca veciz yumurtlamış.

1906 yılında bir gün aklına esmiş... Emrindeki memurların durumunu şöyle yakından görmek istemiş. Odalardan birine girmiş... Kimse yok... İkincisine girmiş, bomboş.. Üçüncü odada bir tek memur varmış... O da uyuyormuş.

Kendisine refakat eden daire müdürüne dönmüş:

— Sakın uyandırmayın... Yoksa o da çekip gider...

Klemanso, zeki, kabiliyetli oldukları halde garantili bir geçimin hatırı için memuriyeti kabul etmek zorunda kalanlara karşı oldukça müsamahakâr.

Bu tip memurlardan Raimond La Talhede daireye hep öğlene doğru gelirmiş.

Bir gün Klemanso ona sormuş:

— Daima üç saat geç geliyorsunuz... Siz şu Raimand La Talhede'in bir akrabası mısınız?...

— Hayır efendim... Kendisiyim..

— Öyle ise mesele yok... Daireye canınız ne vakit isterse o vakit gelin.

Bereket versin bütün âmirler Klemanso, bütün memurlar da şair değil...

İşlerimizin tepeden tırnağa vezinsiz ve kafiyesiz olmasının sebebi budur belki de?...

MUALLÂ GÖKÇAY ERKEK OLDU!

Muallâ Gökçay'ın çoktanberi cinsiyet değiştirmesi beklendiği için,, kıymetli ses san'atkârımızın bir gün içinde erkek oluvermesi, etrafta hiç te sürpriz tesiri yapmamıştır. Şimdi Muallâ Gökçay, yakında açılacak olan güzel vücutlu erkek müsabakasına katılmak için hazırlanmakta, bütün gününü jimnastik hareketlerile geçirmektedir. Galatasaraylılar kendisini fudbol takımlarına almak istemişlerse de, Gökçay, kadınlıktan kalma bir itiyatla boksu tercih etmiştir.

Yukarıdaki fotoğrafta, Muallâ Gökçay'ın erkek olduktan sonraki biçimli ve adaleli vücudunu görüyorsunuz.

Kadın olan Erkeğin Hatıraları

Yazan:
İllâllah Şerrinden

Canım sıkıldıkça dairenin içinde aşağı yukarı geziyordum. Ben odalarda, koridorlarda üç aşağı beş yukarı gezinirken, arkamdan duyduğum fısıltılar çok hoşuma gidiyordu. Müdür, beni odadan çıkarmak istemiyordu. Bir gün:

— Bayramiye hanım, ben çalışkan memurlarımı son derecede kıskanırım, dedi.

— İyi ki, ben çalışkan değilim, dedim.

— Sizinle daha sıkı çalışmak arzusundayım!

— Sıcaklarda sıkı çalışmak zararlıdır! dedim.

— Evet ama, hakkınızda şikâyetler eksik değil...

— Ne gibi?

— Siz, dairenin içinde aşağı yukarı gezdikçe, işler yüz üstü kalıyor. Memurlar size bakmaktan iş yapamıyorlar. Her yarım saatte bir koridorlarda gezindiğiniz için, dışarı çıkmadığınız zaman da, ha şimdi çıktı, ha şimdi çıkacak, diye memurlar kapılarda sizi bekliyorlar.

— Yani mesaimden memnun değil misiniz?

— Henüz mesainizi görmediğim için bir şey söyliyemiyeceğim.

O sırada müdür muavini Cemil içeri girdi. Bizi başbaşa görünce:

— Affedersiniz, rahatsız ettim, diye dışarı çıkmak istedi.

— Mühim değilse, sonra görüşelim! dedi.

— Siz bilirsiniz. Umum müdür gelecekmiş, onu haber vermeğe geldim.

Müdür yerinden hopladı:

— Ne zaman?

— Perşembe günü... Daha üç gün var!.

Müdür:

— Yapacağımız işleri biliyorsunuz, değil mi? dedi.

— Evet, biliyorum beyefendi, yangın kovalarındaki suları değiştirteceğim. Bazı boyalar, akvariyum haline gelmiş. İçlerindeki kurbağaları ve diğer su hayvanlarını temizleteceğim.

— Ben size, müfettiş, umum müdür, bakan gelince, yapılacak işler hakkında yazılı bir talimat vermiştim, ona göre hareket edin.

— Evet beyefendi, talimatınız gereğince, örümcekleri aldırtacağım.

— Yalnız dikkat edin, arşiv dairesindeki beş senelik örümceğin yuvasını katiyen bozmayın, biliyorsunuz, uğurlu hayvandır.

— Biliyorum, beyefendi. O örümcek maskotunuzdur. Sonra, yeniden duvarlar badana edilecek. Camlar silinecek, etraf temizlenecek, memurlar o gün mutlaka traş olacaklar... Ayakkabılarını boyatacaklar...

— Tırnak muayenesi yapmayı ihmal etmeyin!

— Başüstüne.

— Dairemizde işi olan halktan bir şikâyet olmaması için, hiçbir evrakı umum müdürün geleceği güne atmayın!.. O gün, dairede sessizlik olmalıdır.

Müdür muavini Cemil dışarı çıkınca, müdür:

— Size gelince... dedi, siz de o gün kendinize, makyajınıza, giyiminize itina gösterirsiniz.

— Yani makyaj yapmıyayım mı? Daha mı kapalı giyineyim?

— Bilâkis...

— Müsaade ederseniz, nasıl hareket edeceğime dair, müdür muavininden izahat alayım! dedim. Müdür suratı astı. Ben dışarı çıktım.

Kapılarda yolumu bekliyen gözcüler:

— Geliyor, geliyor! diye odalardakilerden haber verdiler. Herkes kapılara döküldü.

Ben gayet ciddî bir pozisyonla yürüdüm. Bir kadın memur:

— İnsanın şansı olmalı, şu karının nesine bakarlar bilmem! dedi.

Yanındaki:

— Bilmez misin şekerim, dedi. zaten bizim müdür zevksiz herifin biridir.

Öbürünün:

— Hepimiz bir kere geçtik oradan, onun da yakında pabucu dama atılır, dedi.

Cemil Beyin odasına girdim:

— Talimat almağa geldim, dedim.

Bu Cemil Bey, hoş bir delikanlı idi:

— Size zata mahsus talimatım var Bayan Bayramiye, dedi, son derecede mahremdir.

— Güvenebilirsiniz, ben devlet sırrının ne olduğunu gayet iyi bilirim. İtimad edin ki berberimle, terzimden başka hiç kimseye söylemem.

Oda kapısı üstündeki anahtarı çevirdi. Sonra Macar takımı kalecisinin topa saldırdığı gibi üzerime atladı. Degajman yapmağa vakit kalmadan, yere serildik.

Cemil, sırrımı tevdi etmeğe kalmadan hızlı hızlı kapı çalındı.

Dışarıdan müdürün böğürtüsü duyuluyordu.

Cemil:

«Yangında ilk kurtarılacak evrak»

— Gir şuraya! dedi.

Gösterdiği dolabın üstünde kırmızı mürekkeple bir kâğıda yazılıydı. Ben dolaba girdim. Cemil de kapıyı açtı. Müdürün sesi, hidrojen bombası gibi patladı:

— Bayramiye nerede?

Cemil:

— Ayak yolunda gördüm Beyefendi, dedi.

Rahatlıyan müdürle Cemil, mühim meseleler üzerinde konuşmağa başlamışlardı. Ben de o arada, dolabın içindeki, yangında ilk kurtarılacak evrakın neler olduğunu incelemeğe başladım. Elime ilk gelen, Denizyollarının tarifesi oldu. Bu tarife, Şirket-i Hayriye tarafından, ben doğmadan evvel basılmış, üzerinde de «Sevahil-i mütecavire seferlerine mahsus tarife» yazılı idi. Elime bir sürü mektup geçti. Bunlar, Cemilin ve ondan evvelki bütün müdür muavinlerinin aşk mektuplarına gelen cevaplardı.

Müdür bir türlü gitmek bilmiyordu. Bacaklarımın arasında bir gıdıklanma duydum. Elimi atmam ile, çığlık koparmam bir oldu:

— İmdat!. Fare var!..

Dolapla beraber yere devrildim. Ondan sonrasını hatırlıyamıyorum. Gözümü açtığım zaman, kendimi Cemil'in kolları arasında buldum.

— Cemil!.. diye inledim.

Cemil, elindeki kolonya şişesi ile yüzümü ıslatıyordu.

— Ben seni sarışın zannediyordum, halbuki beyazmışsın, dedi.

— Ne diye suratıma o kadar kolonya sürdün? Rengim çıktı işte! Bereket versin, daha ikinci tabakadasın... Bir kat daha altında esmer tabaka var...

Cemil şaşkın şaşkın:

— Hiç böyle kat kat makyaj görmedim, dedi.

— Nonoşum, makyaj değil, kamuflaj... Zeki bir kadın derhal muhitine intıbak etmelidir. Amerikalı sarışın bomba Marilyn Monroe piyasaya çıktıktan sonra, şimdi badananın sarısı makbul oldu.

Sonra birdenbire aklım başıma geldi:

— Müdür ne oldu? dedim.

— Galiba işine nihayet verdi, dedi.

Acıklı bir yerli filmdeki mezarlık sahnesini hatırlıyarak, iki damla gözyaşı döktüm.

— Sende bu kabiliyet olduktan sonra, sana müdür mü yok- diye beni teselli etti.

— Hep bu farelerin yüzünden oldu Cemil, dedim, yangından ilk kurtarılacak evrak arasında farelerin ne işi var?

(Devamı var)

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Aptal!.. Yine imlâ yanlışı yaptın!..
— Fransız —

Koca Aranıyor!

— Hayır, benim kızım daha evvel gördü!..

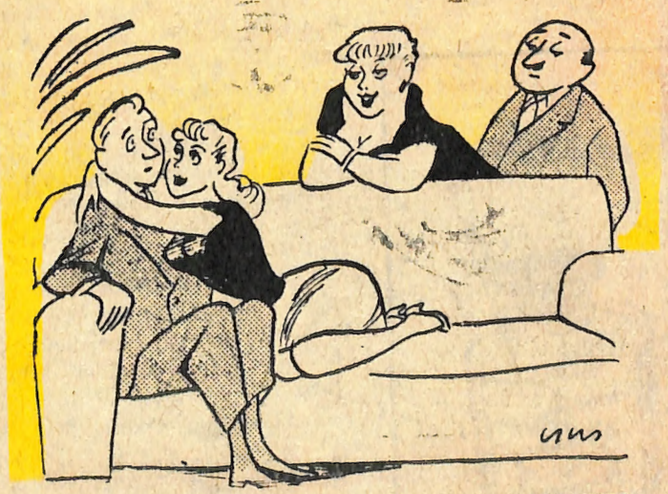

ANNE — Asrın en masum kıziyle yan yanasınız... Namusun, bekâretin kolları boynunuza dolanıyor!..

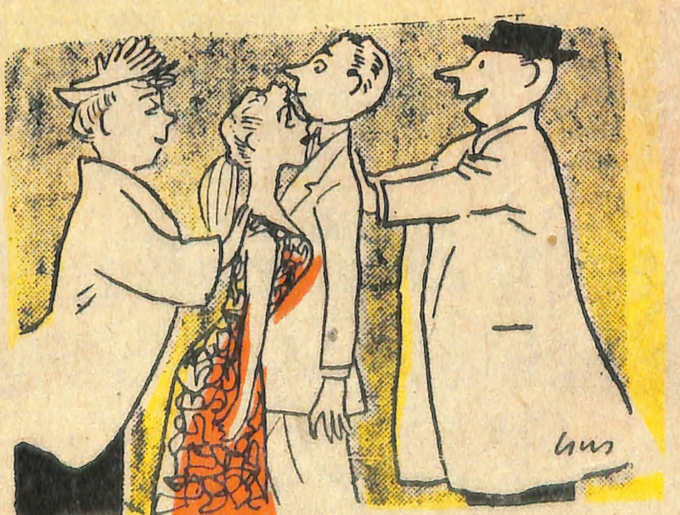

Ana, baba — Haydi, sizi başbaşa bırakıyoruz... Uslu oturun haaa!..
— Fransız —

— Mikrofonu ağzına yaklaştırabilmek için başka çare bulamadım!
— Fransız —

— ... ve dudaklarını âdeta dudaklarımda ezerek ....
— Yeter, yeter... Benim gibi namuslu bir kıza böyle şeyler okumaktan seni menederim!..
— Fransız —

üçümüz de hayatımızdan çok memnunuz !

çünkü, sabah akşam kahvaltılarında, daima bol SANA sürülmüş birkaç dilim ekmek yiyoruz

SANA ile sıhhatımız ve neş'emiz yerinde. Kalorisi ve A, D vitamini de boldur.

Sana

Kahvaltılık margarini

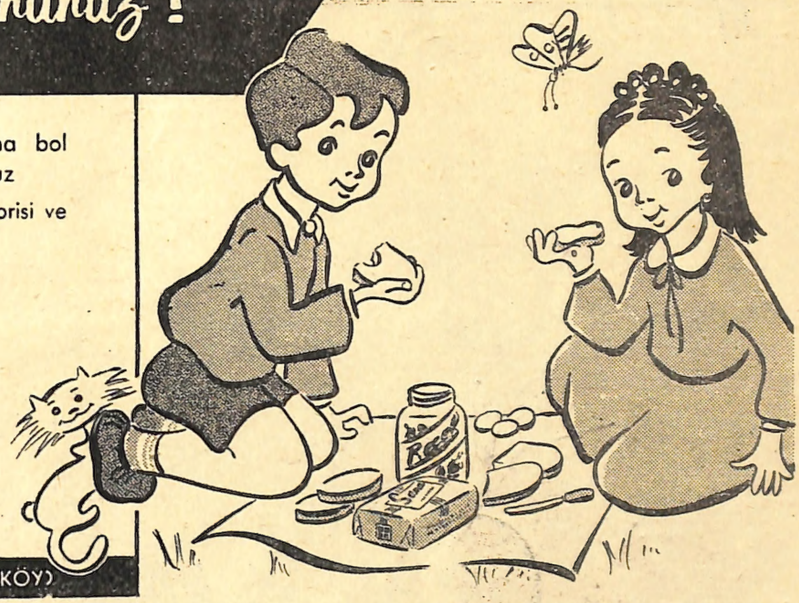

UNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

S-151

GRAFİKA

1868

Kasım Çekilişinde

APARTMAN DAİRESİ

Ayrıca

Para İkramiyeleri

Son Para Yatırma Tarihi 8 EKİM

EMNİYET SANDIĞI

24

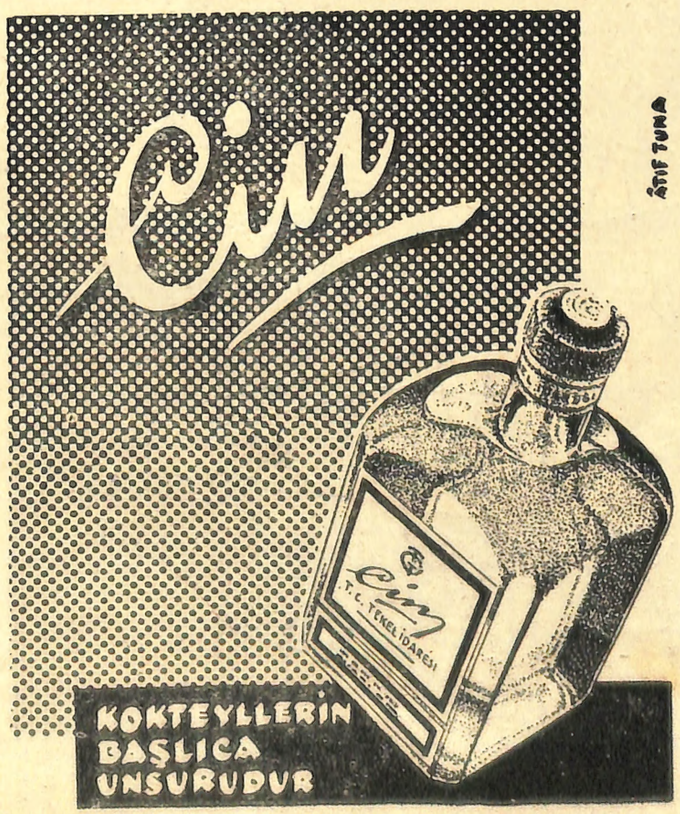

SÜMERBANK

Seba Melikesi

Resimli sinema romanı

Fiatı 50 Kuruş

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Karım hizmetçiye yol verdi... Çaresiz biz de balayı seyahatine çıktık!..